σομένων εἰς τὸν διαγωνισμὸν βιβλίων νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ θέματος, τίνα τῶν ἱστορημάτων τούτων καὶ δογμάτων εἶνε τὰ εὐληπτότερα εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τίνα τὰ δυνάμενα μάλιστα νὰ διαμορφώσωσι τὴν ψυχὴν τοῦ παιδὸς καὶ τίς ὁ παιδαγωγικώτερος τρόπος τῆς τῶν ἐκλεχθέντων θεμάτων ἐκθέσεως. Οἱ τὰ βιβλία διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν κλασικῶν γλωσσῶν μέλλοντες νὰ συγγράψωσιν, ἀνάγκη νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ μελέτην τῶν τελευταίων πορισμάτων τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ συνδυάσωσι ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ψυχῆς τῶν μαθητῶν. Παρὰ τῶν μελλόντων νὰ ὑποβάλωσιν εἰς κρίσιν βιβλία διδακτικὰ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἱστορίας ζητοῦμεν παραστάσεις τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῶν ἐθνῶν ἀφορμωμένας ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἥτις ὀφείλει ν' ἀποτελῇ τὸν κυριώτερον πυρῆνα καὶ τὸ πάντοτε ὁρατὸν κέντρον. Αἱ δὲ ἱστορικαὶ αὗται εἰκόνες δέον νὰ εἶνε ἀκριβεῖς ἅμα καὶ ζωηραί, ὥστε οὐ μόνον νὰ διδάξωσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ θερμάνωσιν, ὑψώσωσι καὶ φρονηματίσωσι τοὺς τῶν σχολείων μαθητάς. Ἐν τοῖς φιλοσοφικοῖς βιβλίοις ἐπιζητητέα ἡ σαφήνεια καὶ συντομία καὶ ἡ διὰ παραδειγμάτων ἐξειδίκευσις τῆς διδασκαλίας καὶ ὕλης, οὕτως ὥστε τὰ φιλοσοφικὰ διδάγματα νὰ μὴ μεταδίδωνται ὡς δυσνόητα δόγματα ἢ ξηροὶ τύποι εἰς τοὺς διδασκομένους. Ἀφ' ἑτέρου δ' ἐν τοῖς διδακτικοῖς βιβλίοις τῶν μαθηματικῶν πρέπει νὰ ἐπικρατῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ γενετικὴ μέθοδος τῆς δογματικῆς, ἐν δὲ τοῖς φυσιογνωστικοῖς βιβλίοις δέον τὸ σύστημα νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τῆς περιγραφῆς διὰ τὰ κατώτερα σχολεῖα, διὰ δὲ τὰ ἀνώτερα ἡ ἔκθεσις ὀφείλει νὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὰς πνευματικὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν. Τὰ διὰ τὰ διδασκαλεῖα προωρισμένα παιδαγωγικὰ βιβλία ὀφείλουσι νὰ στοχάζωνται τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ τῆς μορφώσεως εὐπαιδεύτων, πρακτικῶν, ἐθνικῶν διδασκάλων. Μεγίστη δὲ πρέπει νὰ καταβληθῇ προσοχὴ περὶ τὴν σύνταξιν τῶν διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀναγνωστικῶν βιβλίων, ἅτινα ὀφείλουσι νὰ εἶνε οὐχὶ συρραφὴ ἁπλῶς τυχαίων κεφαλαίων, ἀλλ' ἀπαύγασμα βαθείας μελέτης τῆς φύσεως καὶ ψυχῆς τοῦ παιδός.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν θέλομεν νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι ἐκεῖνοι μόνοι θὰ τύχωσι τοῦ ἄθλου, ὅσοι ἐνεπλήσθησαν ἂν μὴ μανικοῦ τινος ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῶν παίδων, ἀλλὰ κἂν ἀγάπης πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔλεους, καὶ ὅτι ἡ στιγμὴ καθ' ἣν θὰ λάβωσι τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖρας, ἵνα μεταπλάσωσιν εἰς βιβλίον διδακτικὸν τὸν ἔτι ἄγραφον πρὸ αὐτῶν χάρτην, ὀφείλει νὰ εἶνε στιγμὴ ἐνθέου δημιουργίας, καθόσον ἐκ τῶν βιβλίων ἅτινα θὰ δοθῶσιν εἰς χεῖρας τῆς ἁπαλῆς νεότητος ἐξήρτηται κατὰ μέγιστον μέρος ἡ μόρφωσις ἀνεπτυγμένων, εὐχειραγωγήτων, φιλονόμων πολιτῶν».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πεντηκοστῆς ἐπετείου τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Γλάδστωνος ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἔθν. Πανεπιστημίου συνελθοῦσα εἰς συνεδρίαν ἐψηφίσατο πρότασιν τοῦ πρυτάνεως περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος τοῦ περιφανοῦς πολιτικοῦ διὰ πανελλήνιον εἰσφορῶν, προσφέροντος αὐτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τρισχιλίας δραχμὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὴν δ' ἑσπέραν τῆς τετάρτης μέγα ἐγένετο συλλαλητήριον ἐν τῷ Δημαρχείῳ Ἀθηνῶν, ἐν ᾧ τὸν πανηγυρικὸν τοῦ Γλάδστωνος ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Δαμαλᾶς.

— Καὶ ἑτέρα εἰκὼν ἀνηρτήθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἡ τοῦ κόμητος Γυλφόρδ. Ἡ εἰκὼν αὕτη, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ τῆς καλῆς ταύτης συλλογῆς ἐγράφη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Προσαλέντη.

— Συνέστησαν διὰ Β. Διατάγματος ἑλληνικὰ σχολεῖα μίαν ἔχοντα ἐπὶ τοῦ παρόντος τάξιν ἐν Γερακίῳ Γερονθρῶν, ἐν Βρουλιᾷ Σελασίας καὶ ἐν Λεύκᾳ τῆς Στυμφαλίας· συνεπληρώθησαν δὲ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα Δερβητσελεπίου καὶ Λεχαινῶν. Δημοτ. σχολεῖον συνέστη ἐν Ἀθαίᾳ τῆς Θουρίας. Ἐνεκρίθη προσέτι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἡ σύστασις δημοτ. σχολείων ἐν Λεχωνίοις καὶ Πινακάταις τοῦ Βόλου, δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ὁμοίως δ' ἐν τῷ χωρίῳ Κατζίμπελη τῆς Ἐράνης καὶ Κακολεῖρι τῶν Κοτυλαίων. Θηλέων δημοτ. σχολεῖα συνιστῶνται ἐν Πορταριᾷ καὶ Κισσῷ τοῦ Βόλου.

— Τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐκδίδοται νέον ἔργον τοῦ κ. Γεωργίου Δροσίνη, αἱ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ὧν πλούσια δείγματα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος. Ἤδη ἐν τῇ πλήρει ἐκδόσει περιλαμβάνονται καὶ ταῦτα ἐπεξειργασμένα καὶ ἕτεραι τοῦ ἀγροτικοῦ βίου ἐντυπώσεις ἐν πεζῷ καὶ ἐμμέτρῳ λόγῳ. Τὸ βιβλίον συμπληροῦν, οὕτως εἰπεῖν, καὶ συγκεντροῦν τὰ ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» τμηματικῶς δημοσιευθέντα, παρέχεται ἀκριβῶς διὰ τοῦτο τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν οὐ μόνον ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς ὁρισθείσης ἀξίας αὐτοῦ, ἤτοι ἀντὶ δραχμῶν νέων 2.

ΒΙΒΛΙΑ

2651. **Ἑστία.** Ἐκδίδοται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 5 Δεκεμβρίου 1882. Ἀριθ. 362 (310) Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Ἀγχέσμου, ἀρ. 9. 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: —Ἐρνάνης, δρᾶμα Βίκτωρος Οὐγκώ, ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐμμέτρου μεταφράσεως Γεωργίου Παράσχου.—Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὑπὸ Νικολάου Πολίτου.—Ἡ Μοῦσα τοῦ χωρίου, διήγημα Ἰουλίου Σανδώ.—Δάνειον πνεῦμα.—Ἀλήθειαι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1727.

Τὸ ἥμισύ μου ἄνθη, τὸ ἕτερόν μου χῶραι
Τὸ σύνολον ὀπῶραι.

1728.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ὡραία φωτογραφία].

Ἔχω πατέρα ξανθὸν καὶ μητέρα γαλανήν· ἂν μὲ ζητήσῃς, θὰ μ'εὕρῃς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός μου.

1729.

[Θὰ δημοσιευθῶσι τὰ μᾶλλον ἐπιτυχῆ τετράστιχα].

Ἤθελα νᾶχα χρήματα ὁσάχ' ἡ νύχτα ἀστέρια
. . . . . .
Γιατὶ ἀπ' τὴν καθεμιὰ δουλειὰ
. . . . . .

Ζητεῖται νὰ συμπληρωθῶσιν οἱ ἐλλείποντες στίχοι τοῦ τετραστίχου.

ΛΥΣΕΙΣ

1723.

Ἡ φιλοφροσύνη εἶνε νόμισμα, ὅπερ οὐδὲν στοιχίζει εἰς τὸν δίδοντα ἀλλ' εὐχαριστεῖ πολὺ τὸν λαμβάνοντα.

1724.

Πόλις — Πῖλος.

1725.

Ἐγὼ — ἀντὶ — τρὶς — ὁ.

1726.

Π
Κ Α Ν
Μ Ε Ρ Ο Σ
Κ Ε Ρ Α Μ Ι Σ
Π Α Ρ Α Σ Ι Τ Ο Σ
Ν Ο Μ Ι Μ Ο Σ
Σ Ι Τ Ο Σ
Σ Ο Σ
Σ